

REINHARTSEN BASAR AS AVD
BEARBEIDING AV FISK
Postboks 362
4664 KRISTIANSAND S

Deres ref:
Vår ref: 2018/279264
Dato: 29. november 2019
Org.nr: 985399077

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

HOVEDKONTORET ENDRER REGIONENS VEDTAK

Mattilsynets hovedkontor viser til mottatt klage 1. april 2019 på Mattilsynet avdeling Agder sitt vedtak fra 11. mars 2019 angående oppbevaring av fisk og tifotkreps ved Reinhartsen Basar AS i Kristiansand.

Hovedinnholdet i dette vedtaket er at Hovedkontoret opphever vilkår om registrering av akvakulturanlegg, men påpeker at bedriften må gi melding til Mattilsynet i tråd med etableringsforskriften § 4.

Videre understrekes det at bedriften må etterleve de krav som følger av dyrevelferdsloven, da særlig § 23, men også andre bestemmelser.

I klagesaker kommer saksbehandlingsreglene i forvaltningsloven kapittel VI Om klage og omgjøring til anvendelse. Vi har vurdert at vilkårene for å ta klagen til behandling er oppfylt.

Sakens bakgrunn

Reinhartsen Basar AS (heretter Reinhartsen Basar) er en kombinert fiskemottak/butikk som tar inn levende tifotkreps og fisk for omsetning direkte til konsum. Levende hummer omsettes også via virksomhetens grossistvirksomhet. Både fisk og tifotkreps oppbevares i kummer i butikklokalene og på bakrommet.

- Mattilsynet avdeling Agder (heretter Regionen) gjennomførte uanmeldt tilsynsbesøk hos flere bedrifter lokalisert rundt Fiskebrygga i Kristiansand sentrum 12. desember 2018. En av virksomhetene som fikk besøk var altså Reinhartsen Basar.
- Regionen varslet 25. februar 2019 om at de med hjemmel i dyrevelferdsloven og akvakulturdriftforskriften ville fatte vedtak om ulike pålegg.
- 11. mars 2019 fattet Regionen vedtak der Reinhartsen Basar pålegges en rekke plikter.

Mattilsynet avdeling Agder fattet følgende vedtak 11. mars 2019:

Reinhartsen Basar pålegges å lage rutiner som sikrer at kjøpere av levende hummer gis informasjon om forhold som er av betydning for dyrets velferd. Informasjonen må minst omfatte:

- Oppbevaring av dyret fram til avliving
- Dyrevelferdsmessig avliving av hummer

Reinhartsen Basar pålegges å registrere virksomheten som et akvakulturanlegg dersom fisk eller tifotkreps skal føres.

Reinhartsen Basar pålegges å lage rutiner for å sikre dyrevelferd til levende fisk og tifotkreps som oppbevares i virksomheten. Rutinene må minst omfatte:

- Måling av aktuelle vannparametere.
- Tetthet av fisk/tifotkreps i kummene
- Innredning/bunnmateriale for ulike arter i kummene
- Oversikt over tid de ulike dyrene oppbevares i kummene
- Eventuell fôring av hummer/fisk i kummene
- Dere må føre journal som viser at dere har kontroll med velferden til alle levende dyr i virksomheten.

Reinhartsen Basar pålegges å sørge for at fisk og tifotkreps oppbevares atskilt.

- 1. april 2019 klaget Reinhartsen Basar på vedtaket.
- 14. juni 2019 ble saken oversendt Hovedkontoret for behandling.
- 11. oktober 2019 ble det holdt møte om saken i Mattilsynets lokaler på Adamstuen der daglig leder av Reinhartsen Basar var tilstede sammen med administrerende direktør og organisasjonssjef for Sjømatbedriftene. Mattilsynet stilte med direktør for fisk og sjømat, samt tre saksbehandlere.

Klagers anførsler

- Klager mener regionen stiller feil krav til hvordan velferd for disse artene skal være.
- Klager sier at de ikke driver med dyrehold, men bare mellomlagerer krepsdyr som selges som levende mat. De mener det derfor er feil at kravene i dyrevelferdsloven skal gjelde for dem.
- Klager mener at krav om bunnmateriale er feil, fordi hummer normalt ikke går på sand, men på steinbunn. Klager sier videre at kar med bunnmateriale vil være vanskeligere å rengjøre, og at bunnmateriale derfor kan ha negativ påvirkning av vannkvaliteten i karene.
- Klager viser til at de ivaretar dyrevelferd ved å sørge for riktig kjemisk likevekt i vannet.
- Angående vannkvalitet sier klager at det må skilles mellom kar med gjennomstrømming og resirkulering, fordi pH hovedsakelig er et problem ved resirkulering.
- Klager uttaler at de ikke har interesse av å ha mye hummer på lager, og at hummeren som først tas inn, også selges først.
- De sier også at det er vanskelig å få til å ha oversikt over når den enkelte hummer ble tatt imot til virksomheten, og at det derfor er vanskelig å sikre at alle hummerne selges før de tar inn ny hummer.
- De sier at det i kortere perioder kan være tett mellom skalldyrene i karene, og at dette skyldes tilbud og etterspørsel.

- Påstanden om at det er stressende for fisk og hummer å oppbevares i samme kar er relativt udokumentert. Klager mener at det er greit at 2-3 fisk går i karene sammen med hummer fordi det er naturlig for disse artene å leve sammen. De mener at hold av disse sammen i samme kar er positivt både for hummer og torsk.

Relevant regelverk

Rådskonferanse 2006/88/EF av 24. oktober 2006 om dyrehelsemessige vilkår for akvakulturdyr og produkter av dem, og om forebygging av og kontroll med visse sykdommer hos akvatiske dyr

LOV-1992-11-27-109 Lov om gjennomføring i norsk rett av hoveddelen i avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS) m.v. (EØS-loven)

LOV-2009-06-19-97 Lov om dyrevelferd

FOR-2008-06-17-822 Forskrift om drift av akvakulturanlegg

FOR-2008-06-17-823 Forskrift om etablering og utvidelse av akvakulturanlegg, zoobutikker m.m

FOR-2012-09-20-889 Forskrift om merking av villfanget hummer som omsettes

FOR-2014-12-15-1831 Forskrift om fangstbasert akvakultur

Førsteinstansens anførsler

- Dersom de riktige forholdene ivaretas kan hummer holdes uten at det er behov for å tilby fôr.
- Regionen mener at idet dyrene fôres trer deler av akvakulturregelverket inn. Dette gjelder uavhengig av årsaken til at dyrene fôres, og mengden fôr som tilbys. Ettersom dyrene fôres vil driften havne innunder definisjonen av akvakulturanlegg i akvakulturdriftforskriften § 4 bokstav b. Det medfører videre at virksomheten må forholde seg til kravene som følger av kapittel 1,2 og 7 i samme forskrift, jf. dennes § 3 bokstav l.
- Regionen er enig i at karene blir vanskeligere å rengjøre når det er bunnmateriale i dem. Gjeldende velferdsbehov tilsier at hummere behøver bunnmateriale, og driften må derfor tilpasses deretter.
- Regionen mener skille mellom kar med gjennomstrømming og resirkulering ikke er relevant. Den manglende kontrollen på vannkvaliteten viser at det er behov for rutiner.
- Hold av hummer og fisk dersom i samme kar kan ikke sammenlignes med når artene lever i samme område i det fri. Hummeren har ingen gjemmesteder, og torsken kan ikke søke til bunnen av karet uten å treffe på hummer. En slik tilværelse vil virke stressende på begge arter, og vil ikke være i tråd med god dyrevelferd.
- Det er ikke god dyrevelferd å benytte en fisk som indikator for vannkvaliteten i karene.

Vår vurdering

Innledningsvis vil Hovedkontoret gjennomgå punktet fra vedtaket, som også ble behandlet i møtet 11. oktober, som gjelder utfordringene med å holde oversikt over hvor lenge de ulike hummerne har vært stående i kummen.

Ettersom *forskrift om merking av villfanget hummer som omsettes* pålegger merkeplikt ved salg av hummer, skal det være helt uproblematisk å etablere et system som sikrer oversikt over hvor lenge hummerne har stått i karene, med tanke på at hver enkelt hummer allerede har fått individuelle merker.

I brev av 1. april 2019 skriver klager at dyrevelferdsloven § 23 ikke kan anvendes i dette tilfellet ettersom virksomheten bare mellomlagrer levende fisk og krepsdyr til konsum, og ikke bedriver oppdrett eller dyrehold i vanlig forstand.

Det følger av dyrevelferdsloven § 1 at loven har til formål å fremme god dyrevelferd og respekt for dyr. Lovens virkeområde er angitt i § 2 og omfatter forhold som påvirker velferd hos eller respekt for eksempelvis fisk og tifotkreps. Hummerfamilien hører under ordenen tifotkreps i det biologiske klassifiseringssystemet. I forarbeidene til loven (Ot.prp.nr.15 2008-2009 side 94) er hummer også spesifikt nevnt som et eksempel på tifotkreps.

På side 95 i forarbeidene uttales det at med «forhold som påvirker velferd» menes alle handlinger og aktiviteter, herunder unnlatelser som har betydning for dyrs velferd eller respekten for dyr. Dette vil også omfatte innretninger, utstyr, driftsmetoder mv. I tillegg vil produksjon, bearbeiding og omsetning av produkter fra dyr som faller innenfor lovens virkeområde være omfattet.

Det er altså ikke tvilsomt at lovens vide anvendelsesområde vil omfatte driften til klager.

Reinhartsen Basar må derfor følge dyrevelferdsloven.

Ettersom klager spesifikt anfører at § 23 ikke kan benyttes som hjemmel for vedtaket, vil vi her gjennomgå deler av bestemmelsens nærmere innhold.

Det fremgår av § 23 at:

Dyreholder skal sikre at dyr holdes i miljø som gir god velferd ut fra artstypiske og individuelle behov, herunder gi mulighet for stimulerende aktiviteter, bevegelse, hvile og annen naturlig atferd. Dyrs levemiljø skal fremme god helse og bidra til trygghet og trivsel.

Bestemmelsen har som formål å sikre ivaretagelse av levemiljø som gir god dyrevelferd. Ordlyden gir anvisning på at alle dyr som holdes omfattes av regelen. På side 109 i forarbeidene nevnes blant annet akvakulturdyr som eksempel på dyr som bestemmelsen skal beskytte.

Uttrykket hold er vidtgående og vil språklig sett forstås som at dyr som befinner seg innenfor en persons kontrollområde, der dyrets livsførsel begrenses og bestemmes av vedkommende, gis rettigheter etter bestemmelsen. I forarbeidene uttales det at hold skal forstås som hold uavhengig av varighet, herunder kortvarig ivaretagelse av dyr, jf. s. 108. Bedrifter som bedriver mellomlagring av levende dyr, også i kortere perioder, vil derfor måtte ta hensyn til dyrenes velferd. Dyr som befinner seg i siste fase av livet før de skal utnyttes til konsum vil også være omfattet.

I denne sammenhengen er det relevant å se hen til forarbeidene side 110 hvor det understrekes gode miljøforhold er viktig også for fisk og andre akvatiske dyrs trivsel og velferd. Dette innebærer at flere miljøkrav enn helse og god vannkvalitet må ivaretas, samt at forholdene må tilpasses den enkelte art.

Det betyr at dyrevelferdsloven § 23 kommer til anvendelse for virksomheter som holder hummer i påvente av salg til sluttbruker for konsum.

Reinhartsen Basar må derfor følge bestemmelsen og sikre godt levested for både fisk, tiftokreps og eventuelt andre dyr som levendelagres hos deres virksomhet.

Når det gjelder kravene som regionen har stilt til dyrevelferd, som at fisk og hummer skal holdes atskilt, og at hummerne blant annet må tilbys bunnmateriale, har ikke Hovedkontoret noen innvendinger mot regionens vurderinger.

Vi vil også benytte anledningen til å understreke at § 24 også er viktig for deres virksomhet. Den sier blant annet at dyreholder skal sikre at dyr får godt tilsyn og stell, herunder sikre at dyr skal beskyttes mot skade og sykdom, og at dyreholder skal sikre at spredning av smitte begrenses.

Det neste forholdet Hovedkontoret må ta stilling til er Regionens sitt pålegg om å registrere virksomheten som et akvakulturanlegg.

Regionen legger til grunn at dersom marine dyr som fisk og tiftokreps holdes i anlegg og samtidig føres faller driften innunder definisjonen av «akvakulturanlegg» jf. akvakulturdriftsforskriften § 4 første ledd bokstav b. Disse dyrene vil da også bli regnet som «akvakulturdyr» jf. § 4 bokstav c. Dette innebærer at deler av akvakulturregelverket trer inn, og anlegget må blant annet registreres hos Mattilsynet, jf. etableringsforskriften § 4 første ledd bokstav b.

Det er behov for at Hovedkontoret foretar enkelte avklaringer, og vi vil her gjennomgå de springende punktene i vedtaket. Det er naturlig å begynne med å vurdere anvendelsesområdet til de aktuelle forskriftene.

De ovennevnte definisjonene viser i stor grad til hverandre. Det mest hensiktsmessige er først å behandle de likelydende definisjonene av «akvakulturanlegg» som finnes i akvakulturdriftsforskriften § 4 bokstav b og etableringsforskriften § 3 bokstav a. For enkelthetens skyld vil spørsmålet vurderes etter akvakulturdriftsforskriften.

Definisjonen av akvakulturanlegg finnes i § 4 bokstav b og lyder som følger(vår kursivering):

Enhver lokalitet, fysisk avgrenset område eller installasjon som drives av et akvakulturføretak der akvakulturdyr oppdrettes, *med unntak av de lokaliteter, områder eller installasjoner der ville akvatiske dyr høstes eller fanget med tanke på konsum, holdes midlertidig uten å føres i påvente av å bli slaktet.*

Siste del av første setning er av særlig betydning i denne sammenhengen, og gjelder sakens kjerne. Der omtales et unntak fra forskriftens virkeområde. Føringkravet er det omstridte ved denne saken og forskriftens virkeområde i dette tilfellet hviler tilsynelatende på hvorvidt dyrene tilbys føde eller ikke.

I denne forbindelse vil være hensiktsmessig å se hen til det bakenforliggende regelverket som danner grunnlaget for forskriftene. Både driftsforskriften og etableringsforskriften gjennomfører Rådskdirektiv 2006/88/EF av 24. oktober 2006 om dyrehelsemessige vilkår for akvakulturdyr og produkter av dem, og om forebygging av og kontroll med visse sykdommer hos akvatiske dyr

(heretter Fiskehelsedirektivet eller Direktivet), i norsk rett. Definisjonen av akvakulturanlegg kan derfor gjenfinnes i artikkel 3 (1) bokstav h, og er altså ikke en særnorsk konstruksjon.

Direktivet har som formål å forebygge, begrense spredning og utrydde smittsomme sykdommer. Videre omhandler det dyrehelsemessige vilkår for omsetning innen EØS, import og transitt fra tredjeland av fisk, mollusker(bløtdyr) og krepsdyr og deres produkter, samt minimumskrav til forebygging av og kontroll med visse sykdommer hos disse. I tillegg inneholder Direktivet også krav til etablering og drift av akvakulturanlegg.

I artikkel 2 angis virkeområdet for Direktivet. I den danske versjonen lyder det slik:

Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

b) vildtlevende vanddyr, der høstes eller fanges for direkte at indgå i fødevarekæden

På engelsk er det formulert på følgende måte:

This Directive shall not apply to:

(b) wild aquatic animals harvested or caught for direct entry into the food chain;

Direktivet markerer her et tydelig skille mellom alminnelig akvakulturnæring og fangstbasert næring der «oppdrettselementet» knyttet til vekst ikke er tilstede. Det er verdt å merke seg at det gjelder fangst av akvatiske dyr som direkte skal inngå i næringskjeden.

Ifølge Brønnøysundregistrene bedriver Reinhartsen omsetning av fisk og vilt samt annet som står i den forbindelse, blant annet mottak og lager av matvarer. Slik Mattilsynets Hovedkontor forstår driften kjøper Reinhartsen villfanget hummer fra sine leverandører, som de deretter holder i kummer frem til de blir solgt for konsum til sluttbruker. Nøyaktig hvor lenge hummerne er i kummene varierer, men slik det fremkommer av Mattilsynets retningslinjer for velferd hos tiftokreps (2015/37504) skal som hovedregel ikke hummer holdes lenger enn 21 dager før den avlives, regnet fra tidspunkt for opptak fra sjø.

Reinhartsen driver som detaljist og selger varer til forbruker/sluttbruker. Produktene de omsetter vil inngå i næringskjeden som konsum idet de forlater butikkens lokaler. Hummerne vil derfor regnes som viltlevende akvatiske dyr som høstes eller fanges for direkte å inngå i næringskjeden, jf. Fiskehelsedirektivet artikkel 2 (1) bokstav b.

De norske forskriftene er imidlertid taus om unntaket for fangst av viltlevende dyr som direkte inngår i næringskjeden. Det kan tilsynelatende virke som om dette unntaket ikke er blitt videreført gjennom implementeringen av rettsakten. Forskriften unntar riktignok «fangstbasert akvakultur» fra virkeområdet, men det er klart at dette uttrykket må ses i sammenheng med definisjonen som finnes i FOR-2014-12-15-1831 forskrift om fangstbasert akvakultur som gjelder «villfanget fisk som skal holdes levende i sjø i mer enn 12 uker og føres før den slaktes», jf. § 3 bokstav d.

Tiftokreps som hummer reguleres altså ikke av denne.

Uteblivelsen av unntaket innebærer at Reinhartsen vil være å anse for å være et akvakulturanlegg i henhold til driftforskriften § 4. Dette betyr videre at driften reguleres av kapittel 1, 2 og 7, ettersom Reinhartsen driver i annen produksjon enn det som følger av de foregående ledd, jf. § 3 bokstav l.

Det påhviler EØS-medlemsstatene en plikt til å utvise lojalitet overfor EU-regelverkets innhold og de «skal treffe alle generelle eller særlige tiltak som er egnet til å oppfylle de forpliktelser som følger av denne avtale», jf. EØS-avtalen artikkel 3. Selv om forordninger og direktiver ikke har direkte virkning i norsk rett, har de betydning som tolkningsmomenter i forhold til norske norske lovbestemmelser. I den forbindelse må det se hen til presumsjonsprinsippet, som i korte trekk betyr at norsk rett forutsettes å være i overensstemmelse med Norges folkerettslige forpliktelser. Ettersom dette er et tolkningsprinsipp vil rekkevidden bero på særpreget ved det enkelte saksforhold.

I et tilfelle som dette blir det naturlig å ta stilling til om det må foretas en innskrenkende fortolkning av definisjonen av akvakulturanlegg.

Dersom forskriften i sin helhet gjøres gjeldende overfor Reinhartsen vil det medføre store forpliktelser for bedriften, som vil bli nødt til å utforme driften slik at den er i samsvar med et omfattende regelverk. Direktivet skal forhindre sykdomsutbredelse og ivareta lønnsomhet og markedstilgang for akvakulturnæringen, og er følgelig utarbeidet med henblikk på oppdrettsanlegg og dermed større ansamlinger av akvatiske dyr. At det skal få virkning på Reinhartsen vil være til selskapets ugunst. Bemerkningene på side 1829 i Rt. 2000 s. 1811(Finanger I) gir klar anvisning om at presumsjonsprinsippet vil komme inn med tyngde der en rettsregel pålegger private parter plikter overfor det offentlige. Dette trekker tungt i retning av at bestemmelsen skal tolkes innskrenkende.

Klare uttalelser som tilsier at myndighetene har valgt en bestemt retning i et det spørsmål som gjelder saken vil også være av betydning for vurderingen. Direktiver tilbyr medlemsstatene et visst slingringsmonn hva gjelder implementering i lokal rett. Dersom et punkt ikke inntas vil det normalt bli kommentert og gjennomgått slik at det er klart hvilke begrunnelse som eventuelt står bak den manglende inntakelsen.

Som nevnt er forskriftene taus om unntaket i direktivet. I EØS-notatbasen derimot, som er en database bestående av dokumenter som løpende oppdateres med informasjon om EU-regelverk som vurderes innlemmet i EØS-avtalen, står det imidlertid om Fiskehelsesdirektivet at «rettsakten ikke gjelder for villlevende akvatiske organismer fanget eller høstet i åpent hav som går direkte til foredling til human konsum»(www.regjeringen.no/no/sub/eos-notatbasen/notatene/2005/des/vet---fiskehelsesdirektivet/id2430666/).

Sitatet omtaler imidlertid fangst eller høsting som har foregått på «åpent hav». Et slikt krav vil utelukke hummerfangst ettersom denne befinner seg langs kysten på dybder varierende fra rundt 0 til 150 meters dyp. Begrensningen om «åpent hav» kan imidlertid ikke gjenfinnes i Direktivets danske, svenske, engelske, franske, tyske, nederlandske, portugisiske eller spanske språkversjon.

Det kan tenkes at det er kjerneområde for unntaket som her blir nevnt, men det blir spekulasjon. Formuleringen i EØS-notatbasen har uansett lite rettskildemessig betydning, og kan ikke tas til inntekt for et bestemt synspunkt i dette spørsmålet. Uttalelsen tillegges ikke nevneverdig vekt i denne sammenhengen.

Det følger av retningslinjen til Direktivet, det såkalte *Guidance document on the animal health requirements for placing on the market, import and transit of aquaculture animals according to Council Directive 2006/88/EC and Commission Regulation (EC) No 1251/2008*, på side 5 at definisjonen av akvakulturanlegg(engelsk: «farm) må leses i lys av unntaket i artikkel 2(1) b:

"Farm" means "any premises, enclosed area, or installation operated by an aquaculture production business in which aquaculture animals are reared with a view to their being placed on the market, with the exception of those where wild aquatic animals harvested or caught for the purpose of human consumption are temporarily kept awaiting slaughter without being fed" (Article 3(1)(h)).

The exception mentioned in the last part of this definition has to be seen in the light of Article 2(1)(b), which explicitly states that Directive 2006/88/EC does not apply to wild aquatic animals harvested or caught for direct entry into the food chain.

Uttalelsen i Guidance-dokumentet gir her en klar indikasjon på at unntaket vil ha viktig betydning ved fortolkningen av definisjonen i direktivet. Det må også gjøres gjeldende overfor norsk forskriftstekst når den er inntatt i sin helhet gjennom implementeringen. Hensett til at en motsatt forståelse vil medfører store forpliktelser for Reinhartsen vil det være i tråd med presumsjonsprinsippet å fortolke regelverket innskrenkende slik at bedriften ikke omfattes av definisjonen av akvakulturanlegg i henholdsvis akvakulturdrikkforskriften og etableringsforskriften.

Det er imidlertid enkelte bestemmelser i etableringsforskriften som likevel er av betydning og som Reinhartsen må forholde seg til. Dette gjelder plikten til å registrere virksomheten hos Mattilsynet.

Det følger av etableringsforskriften § 4 at:

Den som innehar eller ønsker å etablere:

(...)

b) akvakulturanlegg som kun omsetter små mengder akvakulturdyr for konsum til sluttbruker eller lokal detaljist som omsetter direkte til sluttbruker (...)

skal gi melding om dette til Mattilsynet.

Meldingen skal minimum inneholde opplysninger om hvem som er ansvarlig, geografisk plassering, inntaksvann og avløpsvann, eventuell behandling av avløpsvann, samt opplysninger om art, antallet akvatiske dyr, størrelse på akvakulturanlegget, mengde som eventuelt omsettes til humant konsum og til hvem. Endringer i disse opplysninger skal også meldes til Mattilsynet .

Det er ikke omstridt at Reinhartsen er å regne for lokal detaljist som omsetter direkte til sluttbruker.

Selskapet må derfor gi melding til Mattilsynet med opplysninger som nevnt i § 4 andre ledd.

Oppsummert betyr dette at:

Reinhartsen skal sikre at sine dyr (herunder fisk, krepsdyr og annet) holdes i miljø som gir god velferd ut fra artstypiske og individuelle behov, jf. dyrevelferdsloven § 23.

Reinhartsen behøver ikke å registrere virksomheten som et akvakulturanlegg, men må gi melding til Mattilsynet i tråd med etableringsforskriften § 4.

Hovedkontoret endrer regionens vedtak ved å fatte følgende vedtak:

- Reinhartsen Basar pålegges å lage rutiner som sikrer at kjøpere av levende hummer gis informasjon om forhold som er av betydning for dyrets velferd. Informasjonen må minst omfatte:
 - Oppbevaring av dyret fram til avliving
 - Dyrevelferdsmessig avliving av hummer
- Reinhartsen Basar pålegges å lage rutiner for å sikre dyrevelferd til levende fisk og tifotkreps som oppbevares i virksomheten. Rutinene må minst omfatte:
 - Måling av aktuelle vannparametere.
 - Tetthet av fisk/tifotkreps i kummene
 - Innredning/bunnmateriale for ulike arter i kummene
 - Oversikt over tid de ulike dyrene oppbevares i kummene
 - Eventuell fôring av hummer/fisk i kummene
 - Dere må føre journal som viser at dere har kontroll med velferden til alle levende dyr i virksomheten.
- Reinhartsen Basar pålegges å sørge for at fisk og tifotkreps oppbevares atskilt.

Vedtaket er fattet med hjemmel i forvaltningsloven § 34

1. desember 2019

Orientering om rett til dekning av sakskostnader

Dere kan kreve å få dekket vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket, jf forvaltningsloven § 36. Spørsmål og eventuelle krav om dette må rettes til vårt kontor innen tre uker.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre, se forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Friede Andersen
seksjonssjef

*Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.
Dokumenter som må ha signatur blir i tillegg sendt i papirversjon.*

